ma: siis meie salwed ja kirstud ei ullataks sedda andi keik wastowõtma. Agga mitto iwwikest ei iddane; mitto kellel iddo wäljas, jälle Ma peäle kuiwab; mitto sõõb ellajas; liñnud mitto omma ahne nokkaga ärranop-piwad; talw ja kewwade paljo kautawad; poud panneb monnel aastal kaswo kinni; liig wihm, külmad õõd ja kanged tuled õile-misse aial põllomehhe lotust wähhendawad; ning enne kui sirp wäljas, puttokad ja liñ-nud ta kallal omma ossa peält ärrawõtmas, ehk tormid, rasked saud ja rahheogud mitto head wakka mahharabbawad. Sest siis tulleb, et sa sarja alt ennam ei korja kui kuus, ehk kui õige paljo, monnel woel 10 semet. Agga olleme isse ühhest ainsast rukki kännust jo 10 ja ennam kõrsi luggenud, kui hea sõnniko Ma ja parras ilm annud rohkeste poegi aiada. Arwa nüüd igga kõrre ehk pea kohta 10 iwwikest agga: jubba sul siis sadda semet ühhest ainsast mis külwasid. Agga mis segi selle wasto ar-wata, kui waewaks wõttad semet ühte peen-rasse tippida, kuida monni katseks teinud. Ühhest iwwast siis 20, 30 ja ennam kõrsi loetud. Lahhuta igga kõrs omma jurega kännust ärra, ja istuta enne õitsemist üks-laise hea Ma sisse: siis ta poegi aiawad, ning korjab nenda ühhest seemnest ennam kui kaks tuhhat jälle; ning on, seddawisi tehhes, jubba seitse tuhhat rukki iwwa ühhest ainsast sadud. On ka jo ühhest ainsast tubbaka tai-mest 40 tuhhat seemne iwwikest loetud, mis ta ühhel aastal küpseks kaswatanud.

Arwatakse umbes, et tam wiissadda aas-tat peab ellama. Monni tam tuhhat aastat ja pitkemagi aia ellanud. Agga olgo wiis-sadda. Kui ta selle pitka aia sees ei en-nam kui 50 kord ep olleks wilja kannud, ja kui ennam igga wiljakandmisse aasta kohta ei arwata kui wiissadda tõrro — kus sojemad maad, seäl ennamiste igga aasta keik oksad tõrrusid täis — siis üks tam, omma elloaial 25 tuhhat tõrro annab, kellele Zeigile ennamiste joud lodud sisse, puuks